

ACORD 143/2015, de 18 de novembre, del Ple
del Consell de l'Audiovisual de Catalunya

Sobre l'anàlisi del tractament informatiu de l'agressió a l'Institut Joan Fuster de Barcelona als teletinformatius *Antena 3 Noticias* emesos el 20 d'abril de 2015 i *Informativos Telecinco*, emesos el 21 d'abril de 2015

Fets

1r. Amb data 9 de juny de 2015 van tenir entrada al registre del Consell de l'Audiovisual de Catalunya dos escrits signats pel síndic de greuges de Catalunya, senyor Rafael Ribó, (registres d'entrada núm. 640/2015 i 641/2015), en què trametia les queixes rebudes per aquest organisme en relació amb la participació de menors en les notícies sobre l'agressió a l'Institut Joan Fuster de Barcelona, emeses el 20 d'abril en els teletinformatius *Antena 3 Noticias*, d'Antena 3 TV, i *Informativos Telecinco Noche*, de Telecinco del 21 d'abril de 2015.

En concret, les persones reclamants posaven en coneixement del síndic de greuges que en els teletinformatius d'Antena 3 TV "[...] se ha preguntado a niños del colegio sobre lo que han visto, oído, etc. [...]" i es denunciava "[...] la completa violación de los derechos, la intimidad y la protección del menor al avasallarles a preguntas en una situación de estrés postraumático [...]"; i relació amb el teletinformatiu de Telecinco, que "[...] pudo haber desvelado el nombre de ese menor al enseñar en cámara su página de Facebook [...]".

L'Àrea de Continguts del Consell, a l'efecte d'analitzar la participació de menors d'edat en aquests teletinformatius, ha elaborat l'Informe 31/2015, de 15 de juliol, sobre l'anàlisi del tractament informatiu de l'agressió a l'Institut Joan Fuster a *Informativos Telecinco Noche*, del 21 d'abril, tot conclouent que:

- "[...] En l'informatiu es mostra una imatge del suposat perfil de Facebook del menor d'edat en què es pot veure la barra de cerca i de diferents entrades en què apareix un nom. La imatge està poc definida, fet que en dificulta la lectura i, en conseqüència, la identificació".
- "[...] Al llarg de la notícia analitzada s'inclou un únic testimoni menor d'edat: el programa emprà un sistema d'ocultació de la identitat del menor d'edat que hi intervé com a testimoni consistent a evitar mostrar el seu rostre, que apareix fora de pla."

Això no obstant, atesa la manca de definició del suposat perfil de Facebook, el mateix Informe assenyala que, "[...] no es pot determinar si té el seu origen en la pròpia emissió o si és atribuïble als sistemes de captura del Consell [...]", és per aquest motiu, que l'anàlisi i la valoració efectuades pel Consell de l'Audiovisual de Catalunya es contrau als teletinformatius *Antena 3 Noticias*, amb l'excepció de la presència d'un únic testimoni menor d'edat que apareix en els teletinformatius *Telecinco Noche*.

2n. El 16 de juliol de 2015, l'Àrea de Continguts del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, va elaborar l'Informe 33/2015 sobre l'anàlisi del tractament informatiu d'aquest succés, realitzat per Antena 3 TV en els teletinformatius *Antena 3 Noticias 1* i *Antena 3 Noticias 2*, del 20 d'abril d'enguany.

En relació amb l'anàlisi de la participació de menors d'edat en les informacions sobre l'agressió a l'Institut Joan Fuster de Barcelona (emissions del 20 d'abril de 2015), l'Informe 33/2015 conclou el següent:

- "[...] Les dues notícies analitzades inclouen la participació majoritària (més del 58%) de menors com a testimonis d'un fet delictiu. Aquestes intervencions es produeixen el mateix dia dels fets i davant de l'institut on s'ha produït l'agressió.
- Els informatius fan servir sistemes d'ocultació que eviten la identificació directa dels menors d'edat que apareixen com a testimonis.
- En una ocasió el teleinformatiu *Antena 3 Noticias 1* difon el nom i cognom del presumpte agressor en mostrar una imatge del seu perfil de Facebook en què aquestes dades apareixen llegibles. En l'edició del teleinformatiu *Antena 3 Noticias 2* també s'emeten diverses imatges d'aquest perfil de Facebook, però en cap cas torna a aparèixer el nom del seu propietari [...]"

3r. Vist l'Informe de l'Àrea Jurídica d'aquest Consell, les consideracions del qual es reproduïxen íntegrament:

«Consideracions jurídiques

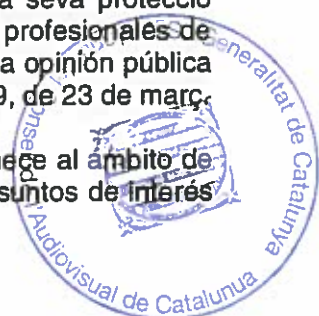
Primera. Marc normatiu i tractament jurisprudencial dels drets a l'honor, a la intimitat personal i a la pròpia imatge, i els drets a la llibertat d'expressió i d'informació

L'apartat 1 de l'article 18 de Constitució espanyola (en endavant, CE) garanteix el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge. Aquest drets tenen el seu desenvolupament legislatiu en la Llei orgànica 1/1982, de 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge (en endavant, LOPH), que estableix els mecanismes per protegir-los davant qualsevol ingerència o intromissió il·legítima. Això no obstant, com assenyala l'exposició de motius de la Llei, els drets dels subjectes a protegir "[...] no es poden considerar absolutament il·limitats", atès que hi ha casos en què aquestes ingerències o intromissions no es poden considerar il·legítimes en virtut de raons d'interès públic que imposen una limitació dels drets individuals.

Les lletres *a* i *d* de l'apartat 1 de l'article 20 CE reconeixen com a drets fonamentals el dret a expressar i difondre lliurement pensaments, idees i opinions mitjançant la paraula, l'escrit o qualsevol altre mitjà de reproducció (llibertat d'expressió) i el dret a comunicar i rebre lliurement informació veraç per qualsevol mitjà de difusió (llibertat d'informació). L'apartat 4 del mateix article estableix, com a límit a aquesta llibertat, el respecte al dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge.

En l'àmbit audiovisual, l'article 4 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (en endavant, LGCA), garanteix l'exercici legítim dels drets fonamentals a la llibertat d'expressió i d'informació, així com el respecte a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge en el marc de la comunicació audiovisual. Des del punt de vista del tractament d'aquests drets fonamentals, la llibertat d'informació comprèn la comunicació de fets susceptibles de contrast amb dades objectives, i la seva protecció constitucional "[...] alcanza un máximo nivel cuando es ejercitada por los profesionales de la información mediante el vehículo institucionalizado de la formación de la opinión pública que es la prensa, entendida en su más amplia acepción [...]". STC 77/2009, de 23 de març.

En aquest context, convé precisar els conceptes següents: a) "[...] pertenece al ámbito de la libertad de información la comunicación de hechos noticiosos, sobre asuntos de interés

general y susceptibles de contraste mediante datos objetivos" (STS de 6 de octubre de 2014); b) "[...] por *veracidad* debe entenderse el resultado de una razonable diligencia por parte del informador para contrastar la noticia de acuerdo con pautas profesionales ajustándose a las circunstancias del caso, aun cuando la información, con el transcurso del tiempo, puede más adelante ser desmentida o no resultar confirmada" (STC 139/2007 de 4 de juny); i c) "[...] la veracidad solo es objeto de examen en los supuestos en los que la libertad de información está afectada, pues no es elemento que deba ser valorado en la libertad de opinión [...]" (STS de 27 de desembre de 2013).

La llibertat d'expressió té, així, un camp d'acció més ampli que la llibertat d'informació, atès que no comprèn la comunicació de fets, sinó l'emissió de judicis, creences, pensaments i opinions de caràcter personal i subjectiu; en termes del Tribunal Constitucional, "[...] juicios de valor u opiniones sin pretensión de afirmar datos objetivos. Se protege, entre otras razones, por su dimensión institucional, esto es, en cuanto condición necesaria para el funcionamiento de la democracia del reconocimiento de un amplio campo de acción, delimitado por las expresiones vejatorias que resulten impertinentes o innecesarias para la exposición de las opiniones o juicios [...]". STC 216/2006, de 3 de juliol.

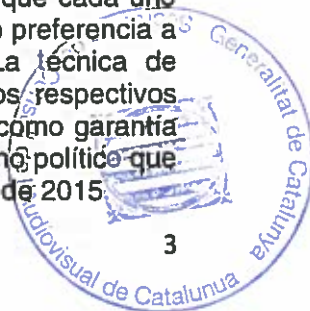
En relació amb el tractament dels drets a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, la jurisprudència més recent ha estat unànime en afirmar que son tres drets diferents i no un sol dret "trifonte": "[...] se trata de derechos que tienen en nuestro ordenamiento sustantividad y contenido propio de modo que ninguno queda subsumido en el otro, como si fuera una manifestación concreta de él [...]". Sentència del TS de 16 de gener de 2009.

En concret, el dret a l'honor protegeix davant atemptats a la reputació personal entesa com l'apreciació que els altres puguin tenir d'una persona, independentment dels seus desitjos, i impedeix la difusió d'expressions o missatges insultants, insídies infamants o vexacions que li provoquin objectivament un descrèdit (SSTC 14/2003, de 19 de febrer i 216/2006, de 4 d'agost).

El dret a la intimitat personal i familiar té per objecte garantir a l'individu un àmbit reservat de la seva vida, vinculat al respecte de la seva dignitat com a persona davant l'acció i el coneixement dels altres, de manera que atribueix al seu titular el poder de protegir aquest àmbit reservat, no només personal, sinó també familiar, davant la divulgació d'aquest àmbit per terceres persones i la publicitat no volguda, evitant així les intromissions arbitràries en la vida privada, censurades per l'article 12 de la Declaració Universal dels Drets Humans (SSTC 197/1991, de 15 de novembre i 115/2000, de 7 de juny).

El dret a la pròpia imatge atribueix al seu titular el dret a determinar la informació gràfica generada pels seus trets físics personals que poden tenir difusió pública i a impedir l'obtenció, la reproducció o la publicació de la pròpia imatge per part d'una tercera persona no autoritzada, sigui quina sigui la finalitat –informativa, comercial, científica, cultural, etc.– perseguida per qui la capta o la difon (STS de 12 de març de 2014).

Situats en aquest context, els eventuais conflictes dels drets a l'honor, la intimitat i la pròpia imatge en relació amb els drets a la llibertat d'informació i d'expressió han de ser resolts mitjançant tècniques de ponderació tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, tot entenent la ponderació com "[...] la constatación de la existencia de una colisión entre derechos, el examen de la intensidad y trascendencia con la que cada uno de ellos resulta afectado, con el fin de elaborar una regla que permita, dando preferencia a uno u otro, la resolución del caso mediante su subsunción en ella. La técnica de ponderación exige valorar, en primer término, el peso en abstracto de los respectivos derechos fundamentales que entran en colisión [...] por resultar esenciales como garantía para la formación de una opinión pública libre, indispensable para el pluralismo político que exige el principio democrático". SSTC de 16 de gener de 2009 i de 7 de juliol de 2015.

Segona. La protecció jurídica del menor

Pel que fa als principis rectors de la política social i econòmica (capítol tercer, secció segona del títol I CE), l'apartat 4 de l'article 39 estableix que "Els infants gaudiran de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllen pels seus drets". La CE efectua, així, un reconeixement exprés dels textos internacionals en matèria de drets dels menors. Extractem, per tots, els següents: Pacte Internacional de Drets Civils i Polítics de 19 de desembre de 1966 (article 24); Conveni Europeu de 4 de novembre del 1950 per a la Protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals (article 6); Regles mínimes de les Nacions Unides per a l'administració de justícia de menors de 29 novembre 1985 - Regles de Beijing - (article 8); Convenció sobre els Drets de l'Infant, adoptada per les Nacions Unides de 20 de novembre de 1989 (articles 3 i 40); Carta Europea dels Drets de l'Infant de 21 de setembre de 1992 (punt 2 de la part dispositiva); Resolució del Parlament Europeu A3-0172/92, sobre la Carta Europea dels Drets de l'Infant, de 8 de juliol de 1992 (punt 8.43); Observació general núm. 14, de 29 de maig de 2013, del Comitè de Nacions Unides, sobre el dret de l'infant que el seu interès superior sigui una consideració primordial.

L'apartat 1 de l'article 3 de la LOPH assenyala que "El consentiment dels menors i incapaços l'han de prestar ells mateixos si les seves condicions de maduresa ho permeten, d'acord amb la legislació civil"¹; en la resta de supòsits "[...] el consentiment l'ha d'atorgar mitjançant un escrit el seu representant legal [...]" (apartat 2 de l'article 3).

La LOPH reconeix així al menor d'edat un espai o àmbit d'actuació en atenció a la seva capacitat o grau de maduresa, tot permetent que presti el consentiment ell mateix.

A propòsit del concepte de "maduresa", resulta d'interès la Instrucció 2/2006, de 15 de març, de la Fiscalia General de l'Estat (intitulada, "sobre el Fiscal i la protecció del dret a l'honor, intimitat i pròpia imatge dels menors"), que estableix unes pautes interpretatives en relació amb el tractament informatiu sobre els menors d'edat, i atesa especialment la indeterminació del concepte de "maduresa" en la prestació del consentiment.²

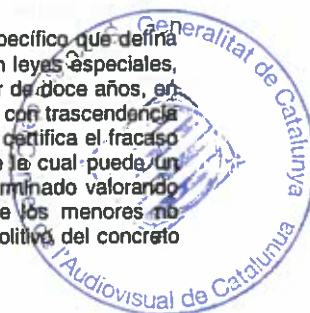
El desenvolupament concret de la protecció del menor s'ha dut a terme mitjançant la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor (LOPJM) que en la seva exposició de motius ja assenyala que "[...] con el fin de reforzar los mecanismos de garantía previstos en la Ley Orgánica 1/1982, de 5 de mayo, de Protección Civil del Derecho al Honor, a la Intimidad Personal y Familiar y a la Propia Imagen, se prohíbe la difusión de datos o imágenes referidos a menores de edad en los medios de comunicación cuando sea contrario a su interés, incluso cuando conste el consentimiento del menor [...]".

¹ Article 162 del Codi civil

"Los padres que ostenten la patria potestad tienen la representación legal de sus hijos menores no emancipados. Se exceptúan:

1. Los actos relativos a derechos de la personalidad u otros que el hijo, de acuerdo con las Leyes y con sus condiciones de madurez, pueda realizar por sí mismo [...]"

² La Instrucció 2/2006, de 15 de març precisa que "[...] el Código Civil no contiene un precepto específico que defina con carácter general cuándo debe considerarse maduro a un menor. Existen, eso sí, en el CC y en leyes especiales, preceptos en relación con materias concretas en los que se dota al menor (en unos casos al mayor de doce años, en otros al mayor de catorce y en otros al mayor de dieciséis) de autonomía para la realización de actos con trascendencia jurídica [...]". I continua assenyalant que "[...] La inexistencia de una *communis opinio* en la materia certifica el fracaso de estos intentos de precisar en abstracto y con carácter general la edad cronológica a partir de la cual puede un menor ser considerado maduro. Ello lleva a la necesidad de integrar este concepto jurídico indeterminado valorando todas las circunstancias concurrentes en cada caso, partiendo de que la capacidad general de los menores no emancipados es variable o flexible, en función de la edad, del desarrollo emocional, intelectual y volitivo del concreto menor y de la complejidad del acto de que se trate [...]"

Recull com a principi general, en el seu article 2, la primacia de l'interès superior dels menors sobre qualsevol altre interès legítim que pugui concórrer,³ i configura aquest interès com un dels principis d'actuació dels poders públics (lletra a de l'apartat 2 de l'article 11).

La llei parteix del reconeixement del dret a la llibertat d'expressió dels menors d'edat, en els termes previstos constitucionalment, que estén, entre d'altres, a la publicació i difusió de les seves opinions i a l'edició i producció de mitjans de difusió (apartat 2 de l'article 8); tot això, amb el límit en la protecció de la intimitat i la imatge del menor, que es recull a l'article 4. En concret, aquest darrer precepte preveu com a intromissió il·legítima en l'esfera de protecció del menor "[...] cualquier utilización de su imagen o su nombre en los medios de comunicación que pueda implicar menoscabo de su honra o reputación, o que sea contraria a sus intereses incluso si consta el consentimiento del menor o de sus representantes legales" (apartat 3 de l'article 4).

La limitació del consentiment del menor obeeix, així, a la finalitat de reforçar la seva protecció i evitar el perjudici de la difusió d'informacions per part dels mitjans de comunicació (com ara la identificació pel nom i cognoms; la captació de la imatge o veu; o altres dades que, indirectament, en puguin facilitar la identificació) respecte d'esdeveniments que li siguin potencialment perjudicials o puguin influir negativament en el seu desenvolupament.

La doctrina jurisprudencial és coincident a l'hora d'atorgar la màxima protecció als drets de la personalitat quan hi ha menors implicats en el succés. Per totes, és significativa la STS d'11 de juny de 2012 quan afirma que "[...] en los supuestos en los que están implicados menores de edad, la doctrina constitucional ha otorgado un ámbito de superprotección que obliga a ser sumamente cautelosos en cuanto a la información que de los mismos se suministra, aunque ésta tenga interés público [...]", i recorda que "[...] el Tribunal Constitucional ha señalado que el legítimo interés de un menor de que no se divulguen datos relativos a su vida familiar o personal parece imponer un límite infranqueable tanto a la libertad de expresión como al derecho fundamental a comunicar libremente información veraz, sin que la supuesta veracidad de lo revelado exonere al medio de comunicación de responsabilidad por la intromisión en la vida privada de los menores [...]". Tant és així, que aquest caràcter de *superprotecció* és prevalent "[...] aunque la noticia merezca el calificativo de información neutral". STC de 15 de juliol de 1999 i STS de 9 de juliol de 2009, entre d'altres.

Tercera. Presència de menors en els teletinformatius Antena 3 Noticias 1 i Antena 3 Noticias 2, del 20 d'abril, i Informativos Telecinco Noche, del 21 d'abril

3.1 Identificació d'un menor com a presumpte agressor mitjançant l'emissió d'imatges del seu perfil de xarxa social Facebook

L'Informe 33/2015, de l'Àrea de Continguts, assenyala que el teletinformatiu *Antena 3 Noticias 1* d'Antena 3 TV del 20 d'abril del 2015, emès a les 15:08:07, inclou una imatge

³ Cal tenir en compte que la recent Llei orgànica 8/2015, de 22 de juliol, de modificació del sistema de protecció a la infància i a l'adolescència, als efectes d'establir uns criteris generals que reforcin el dret del menor a que el seu interès superior sigui prioritari, introdueix quatre nous apartats a l'article 2 de la LOPJM. Com assenyala en el seu preàmbul, "[...] si una disposición jurídica puede ser interpretada en más de una forma se debe optar por la interpretación que mejor responda a los intereses del menor [...]" a l'objecte "[...] de asegurar el respeto completo y efectivo de todos los derechos del menor, así como su desarrollo integral".

d'un perfil de la xarxa social *Facebook*, en què es pot llegir el nom i els cognoms del seu propietari, que s'associa, mitjançant la veu en *off* del locutor de la notícia, al presumpte agressor a l'institut Joan Fuster, com un menor de 13 anys en els termes següents:

- “[...]Descripció de les imatges: Pàgina inicial d'un perfil de Facebook, on no apareix cap fotografia, sinó que la imatge identificativa és una calavera en flames. El perfil de Facebook mostrat inclou, a la part superior esquerra de la pàgina, un nom i cognom que es pot veure en pantalla durant breus segons [...]”.

Transcripció de l'àudio. *Off*. Se trata de un Chico de 13 años, supuestamente amante de las armas. Éste es su perfil en las redes sociales [...]”.

L'apartat 1 de l'article 7 de la Llei 7/2010, de 31 de març, general de la comunicació audiovisual (LGCA), regula els drets del menor, en l'àmbit de la legislació audiovisual i estableix que “[...] Los menores tienen el derecho a que su imagen y voz no sean utilizadas en los servicios de comunicación audiovisual sin su consentimiento o el de su representante legal, de acuerdo con la normativa vigente. En todo caso, está prohibida la difusión del nombre, la imagen u otros datos que permitan la identificación de los menores en el contexto de hechos delictivos o emisiones que discutan su tutela o filiación [...]”.

Aquest precepte de la LGCA amplia i reforça el cercle de protecció del menor. Exigeix, en tot cas, el consentiment del menor o del seu representant legal perquè la seva “imatge” i “veu” puguin ser utilitzades pels serveis de comunicació audiovisual. A més, estableix la prohibició de difusió de dades que permetin la identificació de menors en el “context” de fets delictius o d'emissions sobre la seva tutela o filiació. Es completen així, els il·lícits “d'intromissió il·legítima” en el dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge del menor en què la utilització de la seva imatge o del seu nom pugui implicar un “menysteniment” de la seva honra o reputació, o sigui contrària als seus “interessos”, en els termes de l'article 4 de la LOPJM.

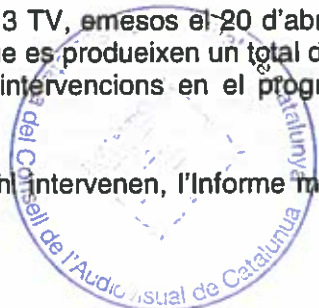
D'acord amb la norma audiovisual de capçalera, és clara la prohibició que afecta els prestadors de serveis de comunicació audiovisual de no difondre el nom, la imatge o altres dades que permetin la identificació dels menors, en el context de fets delictius.

En aquest sentit, atesa la prohibició de l'apartat 1 de l'article 7 de la LGCA, cal concloure que l'emissió del perfil de la xarxa social Facebook del presumpte agressor pel teleinformatiu *Antena 3 Noticias 1* és, òbviament, un element identificador del menor (n'inclou el nom i els cognoms), la difusió del qual resta prohibida als prestadors de serveis de comunicació audiovisual, tot qualificant-se aquesta difusió com una infracció de caràcter molt greu (apartat 4 de l'article 57 de la LGCA). És d'interès destacar que aquest és l'únic supòsit d'infracció molt greu de la LGCA vinculat directament a la protecció dels menors.

3.2 Intervenció de menors d'edat que apareixen com a testimonis

En relació amb la intervenció d'alumnes menors d'edat de l'Institut Joan Fuster que apareixen com a testimonis en els teleinformatius d'Antena 3 TV, emesos el 20 d'abril de 2015, l'Informe 33/2015, de referència reiterada, estableix que es produeixen un total de 10 intervencions en el programa *Antena 3 Noticias 1* i d'11 intervencions en el programa *Antena 3 Noticias 2*.

En relació amb l'ocultació de la identitat dels menors que hi intervenen, l'Informe mateix assenyala el següent:

- “[...] El programa empra un sistema d’ocultació de la identitat de les persones menors d’edat que hi intervenen com a testimonis consistent a evitar mostrar els seus rostres, atès que sempre apareixen fora de pla.
- Es realitzen plans mitjans dels cossos dels menors que mostren imatges del tors, el tronc, els braços i part de les cames, que permeten apreciar-ne la complexió corporal, així com la indumentària (suèter, jaqueta, pantalons, etc.) i els complements que porten. En una ocasió la càmera també mostra la barbeta i el cabell d’una de les menors.
- El programa no fa servir cap tècnica per distorsionar la veu de les persones menors que hi intervenen que, en la majoria d’ocasions, s’associa a la imatge de la persona a la qual pertany [...]”.

Els teleinformatius d’Antena 3 TV analitzats eviten mostrar els rostres de les persones menors que apareixen com a testimonis –apareixen fora de pla– i s’obvien els noms i els cognoms dels menors. No obstant això, s’observa la presència d’altres elements eventualment susceptibles d’identificació –indirecta– com són els plans mitjans del tors, el tronc, els braços o les cames, que permeten apreciar la complexió corporal, la indumentària i els complements que vesteixen, en ocasions els cabells –“[...] cabell llarg arissat [...]”– i, especialment, la veu, que es difon sense distorsionar.

Així mateix, en relació amb els teleinformatius de Telecinco analitzats, l’Informe 31/2015, assenyala que “[...] es realitza un breu pla mitjà del cos del menor que en mostra el tors, el tronc i els braços i que permet apreciar-ne la complexió corporal, així com la indumentària (dessuadora i samarreta) que porta [...]”, a la vegada que observa com “[...] el programa no fa servir cap tècnica per distorsionar la veu del menor d’edat que hi intervé, que va associada amb la imatge [...]”.

En síntesi, en les emissions dels teleinformatius analitzats, en l’aparició dels testimonis dels menors podrien no haver-se adoptat totes les mesures necessàries per evitar-ne la total identificació.

L’apartat 1 *in fine* de l’article 7 LGCA transcrit més amunt, assenyala que resta prohibida la difusió del nom, la imatge o altres dades que permetin la identificació dels menors. Certament, el precepte ens situa en un àmbit de valoració subjectiva que, no obstant això, se sustenta en criteris objectivables. En aquest sentit, resulta necessari que l’organisme competent per iniciar i imposar, si s’escau, una eventual sanció per la comissió d’una infracció molt greu en matèria de protecció de menors –identificació de menors en el context de fets delictius–, avaluï la idoneïtat de les dades difoses i la seva suficiència com a elements d’identificació indirecta de la persona a què es refereixen.⁴ I això, amb el benentès que la doctrina jurisprudencial més recent exigeix, només, que la identificació sigui susceptible d’efectuar-se per part d’aquelles persones de l’entorn més immediat (familiar, escolar o social). Resulten d’interès, en aquest sentit, les sentències de l’Audiència Provincial de Tarragona i de Sevilla, de 9 de gener i 26 de juny de 2015, respectivament.»

Per tot el que s’ha exposat, el Ple del Consell de l’Audiovisual de Catalunya adopta, per 5 vots a favor i 1 abstenció, el següent

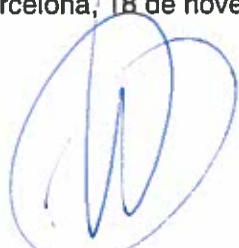

⁴ Com assenyala la Instrucció 2/2006, de 15 de març, sobre el Fiscal i la protecció del dret a l’honor, intimitat i pròpia imatge dels menors “[...] Habrá de evitarse no sólo la identificación por nombre y apellidos de las víctimas y la captación de su imagen sino también la identificación de datos colaterales [...]”.

ACORD

Trametre a la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència les reflexions i valoracions que es contenen en aquest Acord, per tal que adopti, si escau, les mesures que consideri oportunes.

Barcelona, 18 de novembre de 2015

Roger Loppacher i Crehuet
President

Daniel Sirera Bellés
Conseller secretari